

Hebrew Text: An Open Letter to the Family of Israeli Airman Ron Arad On the 19th Anniversary of His Captivity

Justice4JP Release – October 16, 2005

בס"ד יום ראשון י"ג תשרי תשס"ו (16/אוק')

מכתב מאסתר פולארד למשפחת רון ארד

משפחת ארד היקרה

במלאת 19 שנה לנפילתו בשבי של אחיכם, אביכם ובנכם האהוב, רון, וחודש בלבד לפני שבעלי, יהונתן פולארד, מתחיל את שנתו ה-21 בכלא האמריקני, אנו מבקשים להביע את תמיכתנו ולומר לכם כי אנו מזדהים לחלוטין עם התסכול, הכעס וחוסר האמון שאתם חווים מצד ממשלת ישראל.

יקירינו, רון ויהונתן, נלקחו שניהם בשבי בשל פעילותם למען בטחון ישראל: רון כטייס צה"ל ויהונתן כסוכן שפעל בחסות משרד הביטחון. שניהם בצעו את משימותיהם במסירות והאמינו שמי ששלח אותם ידע גם לדאוג להם בעת צרה. לרוע המזל, שני העשורים האחרונים הוכיחו לכולנו עד כמה שגויה ורחוקה מהמציאות הייתה ההנחה הפשוטה הזו.

רון ויהונתן לא היו טרוריסטים פלשתינאים, לא רוצחי ישראלים וגם לא סוחרי סמים בעלי קשר משפחתי לראש הממשלה. המציאות מוכיחה כי לו הם היו כאלה, ממשלת ישראל הייתה נחלצת במהירות ובכל תוקף לסייע להם.

מצד אחד, הפקרתו חסרת-הלב של רון על ידי ממשלת ישראל בוצע "מאחורי דלתיים סגורות" במשך קרוב לשני עשורים, מכוסה בתירוץ העלוב לפיו איש איננו יודע היכן רון מוחזק. זאת כאשר מצד שני, הבגיידה וההפקרה כלפי יהונתן פולארד בוצעו באופן גלוי ולעיני העם כולו במשך 20 שנה, אף שכולם יודעים היטב היכן בדיוק הוא מוחזק. בשני המקרים כולנו יודעים שלו ממשלת ישראל הייתה מבהירה ש"התהליך המדיני" מושהה לחלוטין וקובעת באופן אמיתי וחד משמעי שכל משא ומתן לא יתקיים עד שפולארד וארד יושבו הביתה, אזי רון ויהונתן היו שניהם "נמצאים" והיו בדרכם הביתה כהרף עין.

בינואר 2004, ישראל קנתה את שחרורו של סוחר סמים ישראלי, אלחנן טננבאום, ממחבלי החיזבאללה בלבנון, על חשבון אהובכם רון. בתמורה לשחרורו של טננבאום, ישראל שחררה שני ראשי טרור ידועים, דיראני ועובייד, אשר המדינה עצמה טענה כי היא מחזיקה בהם כקלפי מיקוח עבור רון ארד.

ראש הממשלה כל כך רצה את (חבר המשפחה שלו) טננבאום חופשי עד כדי כך שהוא הגדיר את השערורייה הזו כ"מצווה של פדיון שבויים" – כינוי שבו הוא מעולם לא השתמש בעבר עבור רון, טייס צה"ל, או עבור יהונתן, סוכן ישראלי. שרון גם שחרר מאות מחבלים פלשתינאים בעסקה שהביא הביתה את טננבאום ואת גופותיהם של 3 חיילים. שרון טען אז שיהיה "סיבוב שני" שבמסגרתו יושג שחרורו של רון. הוא גם טען שזה היה בסדר לוותר על דיראני ועובייד מכיוון של ישראל יש "קלפי מיקוח אחרים". הזמן הוכיח לכולנו עד כמה היה מדובר בחבילת שקרים חסרי כיסוי.

בעקבות גגישה בין היועץ הבכיר של ראש הממשלה, דב וויסגלס, וגורם פלשתינאי בכיר, פורסם לאחרונה כי ישראל הסכימה לשנות את מעמדם של האסירים הפלשתינאים עם דם על ידיהם. השר הפלשתיני לענייני אסירים, אבו זיידא חשף שישאל מתכוננת להעניק תואר "שבוי מלחמה" לפלשתינאים שרצחו יהודים. משמעות הדבר תהיה שאותם מחבלים ורוצחים פלשתינאים לא יחשבו עוד כאסירים פליליים והדבר יחייב את מדינת ישראל לשחרר אותם בסופו של דבר. שום אזכור לא נשמע בנוגע ל"סיבוב השני" המובטח עבור רון ארד. גם לא נשמעה שום דרישה לשחרורו של יהונתן פולארד.

בנוגע לשחרור האסירים המתקרב, אף אחד אפילו לא ניסה להסתיר את העובדה כי מדובר בלחץ אמריקני שיצר את ה"עסקה". העובדה שמזכירת המדינה האמריקנית, קונדליזה רייס, כשנפגשה עם שר הביטחון הישראלי שאול מופז, דרשה שישאל תשחרר רוצחים פלשתינים עם דם על ידיהם, דווחה באופן גלוי בתקשורת. בינתיים הסכימה ישראל לשחרר רק רוצחים "וותיקים", אשר ריצו לפחות 12 שנה בשל הרצח שביצעו.

למרבה האבסורד והחלחלה, שחרורם של הרוצחים הללו מתוכנן להתקיים בחודש הבא, כמעט באותו זמן בו בעלי, יהונתן, ייכנס לשנתו ה-21 של מאסר העולם שלו בארה"ב בשל פעולותיו למען ישראל. הכיצד ייתכן שאף לא שר אחד עמד על רגליו וזעק: "לא ייתכן שישראל תיענה לדרישת ארה"ב לשחרר רוצחים שריצו רק 12 שנים בכלא, מבלי להתעקש קודם כל על כך שארה"ב תשחרר את הסוכן שלנו, יהונתן פולארד, שהגן על ישראל ומעולם לא רצה אף אחד?!"

היו ימים, לפני שנים רבות, שהערך הבסיסי של מדינת ישראל היה הערבות ההדדית. כולנו נודענו אז כ"עם אשר לא יחשה, שאת בניו לא יפקיר לזר". עם ישראל ממשיך להחזיק בערכים הללו, אך לצערנו, הממשלה חדלה מלעשות זאת. במקום זה, מונהגת על ידי אינטרסים-פוליטיים-אישיים ושחיתות, מדיניותה של ממשלת ישראל כלפי אלה ששרתו את המדינה היא בשיטת "השתמש וזרוק".

ככל שחולף הזמן, יותר ויותר אנשים אומרים לנו שהם סוף סוף מתחילים להבין עד כמה הממשלה מפקירה את רון בצורה זדונית, באטימות זונחת אותו לנפשו. ישראלים רבים סיפרו לנו שהם לעולם לא היו מאמינים שהממשלה שלנו מסוגלת להפקיר את רון ארד באכזריות כה רבה אלמלא היו רואים בעצמם כיצד הממשלה מתאכזרת ליהונתן פולארד בשני העשורים האחרונים.

איננו יכולים, איננו מורשים ואנחנו חייבים שלא להישאר בשקט! הגיע הזמן שהעם כולו ידבר בקול אחד ויעמוד על כך שממשלת ישראל תפסיק את מדיניות ההפקרה והבגידה, ותעשה את כל מה שנדרש להשיב את בנינו, רון ויהונתן הביתה – ללא שום דיחוי!

יהונתן ביקש ממני לומר לכם שרון ואתם נמצאים בלבנו ובתפילותינו היום ובכל יום. שנינו מזדהים עמוקות עם מחויבותכם ותפילותיכם להשבתו המהירה של רון הביתה.

באהבה משנינו,
אסתר פולארד

See Also:

[English Text: An Open Letter to the Family of Israeli Airman Ron Arad On the 19th Anniversary of His Captivity](#)